



Hoe gaat het met honden in China in het Jaar van de Hond?

Op 16 februari ging het Jaar van de Hond van start, een mooi moment om eens te kijken hoe het deze trouwe viervoeter en zijn ‘aartsrivaal’, de kat, vergaat in China. Naarmate het besteedbare inkomen van de Chinese consument toeneemt, neemt ook de interesse in het houden van huisdieren toe, iets wat tot voor kort zeer zeldzaam was. Nu de welvaart zo is toegenomen worden ook honden in China’s grote metropolen poezelig behandeld.

TEKST: ED SANDER

In het midden van de vorige eeuw, toen het merendeel van de Chinese bevolking in armoede leefde, was het bezit van honden en katten ongewoon, vanwege de simpele reden dat de dieren waardevol voedsel verbruikten. Tijdens de Culturele Revolutie (1966 – 1976) werd het bezit van een huisdier dat geen praktisch doel diende (zoals waakhond of muizenvanger) als bourgeois gezien. Het was daarom onaanvaardbaar en kon flink worden afgestraft. Een hondsdolheidsepidemie veroorzaakte in de jaren tachtig de dood van ongeveer vijftigduizend mensen. Het resulteerde erin dat in Peking een verbod werd uitgevaardigd om honden te houden. Dus ook toen zat het tij nog zwaar tegen. In 1993 werd het verbod echter al weer opgeheven, vanaf toen mochten burgers in Peking hun honden gaan uitlaten tussen zeven uur ’s avonds en zeven uur ’s morgens. Vijftewintig jaar later heeft Peking huisdiervriendelijke vijfsterrenhotels, restaurants die honden een bak water serveren en diverse online communities van hondenbezitters. Tot 2002 was China Agricultural University het enige dierenziekenhuis in Peking, al voldeed dit niet aan de internationale standaard voor het behandelen van huisdieren als katten en honden. In 2002 werd het eerste Internationale Centrum voor Veterinaire Diensten geopend in Peking en inmiddels heeft de Chinese hoofdstad naar schatting vierhonderd dierenziekenhuizen. In 2014 bezat zo’n zeven procent van de Chinese huishoudens (dat betekent maar liefst 86 miljoen huishoudens) een hond en twee procent van de Chinese huishoudens bezat een kat – nog steeds schamele cijfers in vergelijking met de Verenigde Staten, waar tweederde van alle huishoudens een huisdier houdt.

Kind of huisdier

Rijke Chinese consumenten namen niet alleen een hond of kat, veel van hen besteedden ook aanzienlijke bedragen aan bijvoorbeeld *groomers* en aan geïmporteerd huisdierenvoer voor hun metgezellen. In een rapport van Carat werd becijferd dat millennials tussen de vier- en zesduizend yuan (500 – 750 euro) per jaar besteden aan hun huisdier. Volgens cijfers van Euromonitor uit 2017 besteedt China jaarlijks 2,3 miljard euro aan huisdieren en groeit die markt met meer dan twintig



procent per jaar. Verwacht wordt dat dit zal groeien tot zes miljard euro in 2022. Voor veel eigenaren is het hebben van een huisdier gelijkwaardig aan het hebben van een kind. Ze behandelen het dier dan ook met dezelfde affectie en kosten noch moeite worden gespaard. Een huisdier wordt vaak gekocht om het hoofd te bieden aan de eenzaamheid die veel jongeren voelen in de grote, anonieme en vervreemdende Chinese (mega-)steden. Bijna 75 procent van de eigenaren

Het houden van honden was ongewoon simpelweg omdat ze waardevol voedsel verbruikten



van gezelschapsdieren is tussen de 20 en 35 jaar oud. Er zijn zelfs paren die tegen alle druk van hun ouders in, die aandringen op kinderen, een huisdier nemen. Anderen proberen om met huisdieren de stress van hun steeds drukker stadelijke levensstijl te verlichten.

Het bezit van een huisdier is zelfs een symbool geworden van financieel succes, vooral wanneer men met stamboomhonden als Tibetaanse mastiffs kan pronken. Fotografen bieden fotosessiepakketten aan, inclusief kostuums voor de honden, met prijzen tot negenduizend yuan en hondentrainers verkopen voor duizenden yuans trainingen om op de juiste wijze met de vaak oneindig vertroetelde viervoeter om te gaan.

Onlinemarkt dierenverzorging

Daarnaast is de onlinemarkt voor dierenverzorging explosief gestegen. Boqii (Bōqí) en E-pet (E-chǒng) zijn twee toonaangevende gespecialiseerde e-commerce-platforms voor huisdierenzorg en in 2015 had de huisdieren-community SmellMe (Wénwénwō), waar huisdier eigenaren profielen voor hun katten en honden aanmaken, al vijf miljoen geregistreerde gebruikers. Het platform heeft gebruikersgroepen voor verschillende rassen, Q&A-forums en helpt gebruikers bij het vinden van groomers, fotografen, dierenartsen en kennels in

hun nabije omgeving. Op een ander platform, Wecarepet (Méngzhuǎ Yīshēng), kunnen eigenaren van gezelschapsdieren basiskennis over hun katten en honden opdoen en vragen stellen over de gezondheid en voeding van hun huisdier. Afhankelijk van de moeilijkheid van de vraag betalen ze twintig tot zeventig yuan om hun kwellende vragen te laten beantwoorden door dierenartsen die voor het platform werken. Ondertussen plaatsen belangrijke opinieleiders zoals A Dog A Day en Beijing Adoption Day, die miljoenen volgers hebben, dagelijks foto's en video's over alle belevenissen die je met de trouwe viervoeters kunt meemaken.

Smart wearables van merken als Suga (één van de honderdvijftig Chinese bedrijven die dergelijke producten maken) helpen huisdier eigenaren om hun hond of kat via GPS op te sporen wanneer deze zoek is en kunnen zelfs de gezondheid en voedselinname van het dier helpen volgen. De Hollywoodfilm *A Dog's Purpose* flopte op de thuismarkt, maar was een enorm succes in China.

Dog Dating

De genegenheid voor katten en honden gaat soms zelfs nog verder dan in het Westen gebruikelijk is. Zo lanceerde Jiangsu TV in 2013 een datingshow voor honden: *Fei Cheng Wu Rao*. Ook zijn er hondensalons die aanbieden om de pels van je poedel te verven in alle kleuren van de regenboog (of 'gewoon' een zwart-wit pandapatroon), maar zij bieden ook yoga, massage en acupunctuur voor honden aan, en huisdiermanicures en traditionele Chinese geneeskunst voor huisdieren in het algemeen. Er zijn speciale verzekeringen voor huisdieren, die tot wel vierduizend yuan per jaar kosten. Wanneer mensen het te druk hebben om voor hun hond te zorgen, kunnen ze voor 60 tot 110 yuan per dag iemand inhuren om hun hond drie keer uit te laten. Van dit uitlaten worden soms zelfs live streaming-video's gemaakt.

Hondensalons bieden yoga, massage, acupunctuur, manicure en traditionele Chinese geneeskunde aan

Wanneer eigenaren van gezelschapsdieren een paar dagen weg zijn, bijvoorbeeld tijdens een vakantie of familiebezoek tijdens het Chinese Nieuwjaar, kunnen ze hun huisdier achterlaten in een dierenhotel. Via een camera in de privékamer van de hond of kat kan deze op afstand in de gaten worden gehouden. De vraag naar deze kamers is zo groot, dat ze een maand van tevoren moeten worden geboekt. Een van de extreemste voorbeelden is het VAC Cat Hotel in Peking, dat maar liefst 350 yuan per nacht per kat in rekening brengt. Het eerdergenoemde SmellMe-platform is ook een van deze huisdierenhotels begonnen. Zo laat bijvoorbeeld de bekende filmster Fan Bing Bing haar vijf katten en Franse bulldog in het SmellMe-hotel achter wanneer ze op reis gaat.



Duidelijk wordt wel dat de Chinese markt voor dierenverzorging *booming* is en de groei hiervan laat voorlopig geen enkel teken van vertraging zien. Als de Chinezen in dezelfde mate als Amerikanen en Europeanen huisdieren nemen, hebben we slechts een fractie gezien van wat komen gaat. Maar met een groeiende markt komt ook toenemende concurrentie, die in elk nieuw of sterk marktsegment in China moordend zal zijn.

Hoe de ezel wereldwijd uit het straatbeeld dreigt te verdwijnen



China kent geen Jaar van de Ezel, maar wel een Jaar van de Os. Toch zijn het de ezels die volgens recente berichten in de media massaal door China worden opgekocht. Dierenbeschermers sloegen eind vorig jaar alarm, omdat China de importbelasting op ezelhuiden verlaagde. Ezelsvellen zijn populair in het Rijk van het Midden, omdat wordt verondersteld dat ze een geneeskrachtige werking hebben en bijvoorbeeld bloedarmoede zouden kunnen tegengaan. De import is zo omvangrijk dat het aantal ezels wereldwijd substantieel terugloopt. Van de huiden wordt *ejiao*, een soort gelatine, gemaakt, waar per kilo honderden euro's voor wordt betaald. Vooral in arme Afrikaanse landen heeft het verdwijnen van ezels nadelige gevolgen: het dier is er een belangrijk middel van transport en bovendien is het erg moeilijk de geslonken ezelvoorraad weer aan te vullen, omdat het dier zich erg langzaam voortplant. De organisatie *The Donkey Sanctuary*, die ook een Nederlandse afdeling kent, probeert het tij te keren. Volgens schattingen leven er wereldwijd momenteel nog 44 miljoen ezels.

(TEKST KADER: GUIDO VAN OSS)